

Nr 330.

Av herr **Alvin**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 110, angående grunder för bestämmelser i fråga om användande av sax för fångande av djur.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 110 till riksdagen angående grunder för bestämmelser i fråga om användande av sax för fångande av djur har beträffande fångandet av räv, endast de fyra nordligaste länen blivit ifrågasatta att erhålla denna rättighet. I domänstyrelsens utlåtande finner man, att denna för sin del ansett, att tillstånd borde lämnas för fångande av räv i sax även inom Gävleborgs, Kopparbergs, Värmlands och Örebro län. Vidare så ha länsstyrelserna och landsting inom dessa län uttalat sig i samma riktning.

I verkligheten förhåller det sig även så, att de långvariga och snörika vintrarna i samtliga dessa län, undantagandes Örebro län möjligen, i stort sett omöjliggöra någon annan slags jakt å räv under vintern, då skinnen äro mest värdefulla. För övrigt hänvisande till domänstyrelsens yttrande får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta bifalla Kungl. Maj:t proposition nr 110 med sådan ändring, att fångande av räv medelst sax må vara tillåtet inom hela Norrland, Kopparbergs och Värmlands län.

Stockholm den 27 februari 1920.

L. Alvin.